

Pri Hrovatovih iz Kranjske Gore

Uspeh pride z delom

Darja Hrovat

GOSTINSTVO V GENIH

Že njena stara mama Francka Benedičič, pa tudi njena mama Tonka Zadnikar sta bili gostiniki. »Torej imam gostinstvo v krvi,« pravi. »Zato ni čudno, da uživam, če goste dobro postrežem in sem vedno zelo vesela, da so zadovoljni in se radi vračajo.«

Ko je Darjina mama delala v Mihatovem domu na Vršiču, ji je prišla, ko je utegnila, pomagati. Tako je spoznala brkrega Janeza Hrovata iz Kranjske Gore, ki je zdaj že dve leti nepoklicni župan te turistične občine. Zajubila sta se in poročila ter začela skupno in zelo uspešno podjetniško pot.

Njuna gostilna Pri Martinu, ki je posebej priljubljena med Avstrijci, Italijani in Slovenci, slovi kot najboljša v tem gorenjskem kraju. »Mi vso hrano sami sproti pripravljamo oziroma kuhamo. Tudi sladice. Znani smo po okusnih juhah, dobrih narezkih, klobasah, golažu, vampih, obarah, po kalamarih, štrukljih, zrezkih vseh vrst, sezonskih solatah itd. Tudi vegetarijancev se ne ustrašimo.«

Odprti so vse dni v letu, imajo 240 sedežev in 22 redno zaposlenih. Kadar imajo dela veliko, zaposlijo še kakšnega študenta, pa tudi obe hčerki pomagata, če utegneta, in še kakšna upokojenka, ki je bila pri njih zaposlena. »Mislim, da imajo naši zaposleni solidne plače. Vsi dobijo še regres, božičnico in tudi nagrade,

če dobro delajo,« pove. Zaveda se, da brez dobrih in zadovoljnih delavcev ni dobre gostilne, ni turizma, ni nič. »Tisti, ki imajo zaposlene le za strošek dela, ki jih maltretirajo in z njimi grdo ravnajo, jim ne plačujejo itd., ne vedo o podjetništvu nič,« pribije.

No, enkrat na leto pa le za dva dni zaprejo gostilno. »To je takrat, ko gremo vsi zaposleni na izlet nekam v tujino. Bili smo že v Parizu, na Siciliji, Ohridu ... In še veliko krajev čaka na nas.«

Ker se z zaposlenimi lastnika razumeta, jih redkdko zapusti. »So pa tudi takšni, ki gredo, denimo, za 600 evrov delat v solo ali vrtec, da imajo potem vse sobote in nedelje proste. Razumem jih. Toda pri nas je prav za vikende in med šolskimi počitnicami največ gostov.«

JULIJANA

Pa nista ostala le pri gostilni. Ustanovila sta še Julijano, agencijo za turizem, ki ima sedež prav sredi Kranjske Gore. »V tej agenciji dobijo domači in tuji obiskovalci najrazličnejše informacije, prospekte, kupijo pa lahko tudi kakšen spominek.«

Pa to še zdaleč ni vse. Pozimi organizirajo sankanje. »Z možem sva začela s sankanjem že leta 1991 in imela sva prvo osvetljeno sankiško progo v Sloveniji.« Za goste Kranjske Gore pripravljata tudi izleta, pa da

Z možem Janezom, ki je župan Kranjske Gore, rada hodi v hribe.

noramske polete nad Karavankami in skoke s padali.

Izmislija sta si tudi Kekčevo deželo, kjer se lahko otroci srečajo s Kekcem, Pehto, Kosobrinom in drugimi. »Kekčeva dežela živi od maja do oktobra. Otroci v njej lahko spijejo čaj, ki ga pred njimi pripravi teta Pehta, pa tudi kaj za pod zob se da tam dobiti, če obiskovalci to, ko se najavijo, povedo.« V načrtu imajo še svojo sirarno v Tonkini koči na Vršiču, kjer še vedno dela Darjina mama, ki je pri sedemdesetih še zelo dejavna. Občasno dela še v koči, teče maratone, potuje po svetu, veliko hodi v hribe itd. Izvem še, da so vsi v družini Hrovat tudi strastni hribo-lazci, pa izvrstni smučarji. Še posebej radi smučajo turno ali pa po celem snegu, sploh če je pršič.

»Tudi Urša je bila dobra smučarka, a je o nehalo s treningi in tekmovanji, ker si je trikrat poškodovala koleno.«

Darja in njen mož Jani pa sta tudi strastni motorista in jadralna padalca. Rada potuje tudi po svetu. »Kadar le utegnava, joma mahneva kam na krajšo pot. Zaupava svojim

»Kako sem vse zmogla, še danes ne vem,« začne Darja Hrovat, ki podpira tri domače, pa tudi tri podjetniške vogale uspešne družine Hrovat, ki stanujejo v Podkorenu v svoji hiši, ki so ji pred devetimi leti dodali še eko bazen, ki se sam čisti. Pozimi na njem drsajo. »V njem imamo že devet let isto vodo brez klora in drugih kemikalij. Voda je živa, ker kroži, v bazenu so vodne rastline, v njem domujejo tudi pupki, žabe in belouške itd. In takšne baze delajo pri nas,« je navdušena.

Z možem Janezom, ki je župan Kranjske Gore, rada hodi v hribe.

Hčerka Meta je članica slovenske smučarske reprezentance.

noramske polete nad Karavankami in skoke s padali.

Izmislija sta si tudi Kekčevo deželo, kjer se lahko otroci srečajo s Kekcem, Pehto, Kosobrinom in drugimi. »Kekčeva dežela živi od maja do oktobra. Otroci v njej lahko spijejo čaj, ki ga pred njimi pripravi teta Pehta, pa tudi kaj za pod zob se da tam dobiti, če obiskovalci to, ko se najavijo, povedo.«

V načrtu imajo še svojo sirarno v Tonkini koči na Vršiču, kjer še vedno dela Darjina mama, ki je pri sedemdesetih še zelo dejavna. Občasno dela še v koči, teče maratone, potuje po svetu, veliko hodi v hribe itd. Izvem še, da so vsi v družini Hrovat tudi strastni hribo-lazci, pa izvrstni smučarji. Še posebej radi smučajo turno ali pa po celem snegu, sploh če je pršič.

»Tudi Urša je bila dobra smučarka, a je odnehalo s treningi in tekmovanji, ker si je trikrat poškodovala koleno.«

Darja in njen mož Jani pa sta tudi strastni motorista in jadralna padalca. Rada potuje tudi po svetu. »Kadar le utegnava, joma mahneva kam na krajšo pot. Zaupava svojim

zaposlenim, zato ni tragično, če naju nekaj dni ni.«

HČERKI

Starejša Urša, ki se je na začetku leta ravno vrnila z enomesečnega potovanja po Južni Ameriki, kamor je šla s fantom Jakobom, ki je doma iz Kobarida, ima tudi alpinistični tečaj. »Je tudi planinska vodnica in padalka. Kakšni pa naj bosta najini hčerki, če ne adrenalinski. To sta očitno podedovali po nama,« reče v smehu.

Njuna hčerka Urša bo v kratkem z njuno pomočjo odprla svoj hostel v Mojstrani, ki bo nudil prenočišče dvajsetim osebam. »To bo njen projekt, njen poslovni izziv. Midva z možem se ne bova nič vtikala. Sva pa vesela, ker veva, da bosta hčeri nadaljevali najlno pot, saj ju turizem zanima, vesel in imata še kup zamisli, kaj bi delali. Poleg tega ima turizem obetavno prihodnost,« je prepričana. Mlajša Meta je v slovenski smučarski reprezentanci. »Zelo je talentirana. Z možem greva navijati, ko tekmuje, če to ni ravno čez veliko lužo. Domov prideva vsa hripava.« Ponosna

sta nanjo, ker je tudi v šoli pridna, sicer pa razpeta med evropskim in svetovnim pokalom, saj tekmuje na obeh. Leta 2016 je postala mladinska svetovna prvakinja na ekipni tekmi in osvojila bronasto medaljo na zimskih olimpijskih igrah mladih v slalomu. V svetovnem pokalu je debitirala pred dvema letoma. Prvo uvrstitev med dobitnike točk je dosegla 29. decembra 2016, ko je na slalomu v Semmeringu dosegla 28. mesto. 24. januarja letos pa je prvič dosegla točke v veleslalomu s 15. mestom na tekmi na Kronplatzu.«

KAJ POTREBUJE KRANJSKA GORA?

Vesela je, ker je Kranjska Gora zadnja leta turistično napredovala. In prepričana je, da še bo, saj se njen mož spozna na turizem. Mimogrede: tudi za rdeč turistični avtobus, ki vozi po kraju, je zaslužen njen mož Jani. Potem še doda, da bodo morali vsi v Kranjski Gori še bolj skrbeti za red in čistočo kraja, postaviti več smetnjakov, dati še več nasme-hov na obraze, saj so gostje radi postreženi z nasmehom. »Predvsem pa potrebujemo gondolo, ki bo smučarje potegnila na vrh Vitranca. Upam, da bomo vsi skupaj zbrali potreben denar za ta projekt,« je sklenila in videti je bilo, da je z življenjem zadovoljna.